

[Pernille Forchhammer]

deltid, såfremt man ikke gjorde en indsats på uddannelsesområdet, og såfremt der ikke blev etableret opfølgingsmuligheder. Det var de to forudsætninger, vi opstillede ved den aftale, vi lavede i foråret. Det var de to forudsætninger, vi fik opfyldt, og derfor står vi selvfølgelig bag aftalen.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg er glad for, at vi med dette lovforslag har fået de 20-årige med i ungdomsydelsesordningen. Det er nemlig vigtigt for de unge, at de ikke modtager passiv hjælp, men oplever sig selv i en aktiv situation, hvor det er dem selv, der er med til deres forsørgelse. Alle mennesker har brug for at opleve sig selv i en arbejdssituation og brug for at opleve, at der er noget, man kan. Alle mennesker kan nemlig noget.

Men jeg vil give de ordførere ret, der siger, at det specielt er de unge, vi skal være opmærksomme på, så de ikke får en negativ identitet i forhold til arbejdsmarkedet og i forhold til sig selv.

Derudover skal jeg være den første til at beklage, at det ikke lykkedes at komme igennem med den del af lovforslaget, der tog sigte på en aktivering af de 21–24-årige kontanthjælpsmodtagere. Men jeg vil også sige, at jeg ikke har opgivet håbet om, at vi forholdsvis snart kan få etableret en ordning også for denne gruppe af de unge.

Denne optimisme bygger jeg på den aftale om uddannelse og aktivering, som blev indgået den 17. maj i år med Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre. Aftalen sigter mod, at der mellem partierne er enighed om, at der i efteråret 1991 skal søges gennemført en ordning med pligt til aktivering af de 21–24-årige. Jeg tror, at dette forslag, som det altså ikke er muligt at realisere på nuværende tidspunkt, er et godt udgangspunkt for de kommende forhandlinger.

Men jeg er også enig i, at det centrale spørgsmål er, hvordan vi sikrer et kvalitetsfyldt aktiveringstilbud til de unge under 25 år. Det drejer sig nemlig ikke blot om omfanget af tilbud, men i lige så høj grad om indholdet. Vi skal sikre os, at den indsats, der gøres for de unge, hænger sammen med de øvrige tilbud, der gives på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet. Ikke mindst skal vi nøje overveje, på hvilken måde vi kan forbedre de unges uddannelsesmæssige

kvalifikationer. Jeg håber på, at vi til den tid gennem nogle konstruktive forhandlinger kan få klaret disse ting, så vi i løbet af efteråret kan udbygge den aktiverende indsats over for de unge under 25 år.

Over for SF-ordførerne, der har talt om, at der ikke foreligger tal for eller en evaluering af den aktive indsats, der har været gjort for de 18–19-årige, kan jeg oplyse, at der i loven dengang blev indført, at der skulle ske en revision af loven inden udgangen af 1992, og at der i løbet af efteråret 1991 vil blive iværksat undersøgelser, så vi får nogle tal og nogle resultater af det, der er gået i gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1–3, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 5 og 6 og § 3 med de foretagne ændringer

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Herefter gik man til dagsordenens punkt 18:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 8/5 91. Første behandling 14/5 91. Betænkning 27/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.